

سال سوم، شماره بیست و دوم،
یکم اردیبهشت ماه ۱۳۸۶

مدیر مسئول: رحیم خاکی

سرمدبیر: مرتضی رضائی زاده
معاونان تحریریه: افشین داوود پناه / مجید رزازی

مدیر اجرایی، مدیر هنری و صفحه‌آرا: احسان حسینی

هیئت تحریریه: الهام نامجو (فعالیت‌های قرآنی)
مجید رزازی (گزارش) / حبیب‌الله ترکاشوند (سیاسی)
سید مجتبی حسینی (اجتماعی)

دبیر سرویس عکس: تقی خوش خلق
محمد نمازی، تایماز کاویانی، پیام اکبری

لیتوگرافی و چاپ: صادق

فهرست:

یادی از معلم قرآنی استاد مرحوم علی‌اربابی / ۵ / ساعتی با خادم قرآن، استاد علی‌اربابی / ۶ / هرگز نمیرد آن‌که دلش زنده شد به عشق / ۸ / استاد علی‌اربابی دارفانی را وداع گفت / ۱۰ / جامعه قرآنی کشور برای زنده‌یاد استاد علی‌اربابی مراسم بزرگداشت برگزار کرد / ۱۲ / پاسداشت جامعه قرآنی از مقام خادم فقید قرآن / ۱۳ / بازدید جمعی از فعالان قرآنی از زادگاه مرحوم استاد «علی‌اربابی» / ۱۴ / برگزاری مراسم بزرگداشت زنده‌یاد استاد «علی‌اربابی» / ۱۵ / گزارش تصویری مراسم تشییع پیکر معلم قرآن استاد علی‌اربابی / ۱۶ / استاد علی‌اربابی تا آخرین لحظات عمر هم دست از آموزش قرآن برنداشت / ۱۹ / اخلاص، مهم‌ترین ویژگی استاد علی‌اربابی بود / ۲۰ / استاد علی‌اربابی مهم‌ترین افتخارش تربیت شاگردان قوی در تلاوت قرآن بود / ۲۳ / مسئولان مسابقات قرآن اوقاف حق مطلب را در باره استاد علی‌اربابی ادا نکردند / ۲۴ / استاد علی‌اربابی مورد احترام تمام جامعه قرآنی بود / ۲۵ / جلسات قرآنی استاد علی‌اربابی توأم با نشاط بود / ۲۶ / آرامش و منان: مهم‌ترین ویژگی اخلاقی استاد علی‌اربابی / ۲۷ / استاد «حکیم عمران» به واسطه استاد علی‌اربابی در ایران شناخته شد / ۲۸ / استاد علی‌اربابی، قرانت قرآن را از شیوه سنتی به شکل مدرن و امروزی آن تبدیل کرد / ۲۹ / رسانه‌ها باید توجه بیشتری به استاد علی‌اربابی نشان می‌دادند / ۳۰ / استاد علی‌اربابی در برگزاری دوره‌های تربیت معلم قرآن نقش بسزایی داشت / ۳۱ / استاد علی‌اربابی علاوه بر معلمی قرآن، استاد اخلاق نیز بود / ۳۲ / ایجاد کانون‌های قرآن در سراسر کشور از اقدامات استاد علی‌اربابی بود / ۳۳ / دلیل ماندگاری استاد علی‌اربابی در جامعه قرآنی دوری از غرور بود / ۳۴

مرحوم استاد علی اربابی در سال ۱۳۱۸ در تهران متولد شد و از سن ۱۰ سالگی، با هدایت مادر و پدر بزرگوارش که هردوی این بزرگواران نیز قرآنی بودند، به مکتب خانه رفت و از همان زمان، قدم در وادی یادگیری قرآن نهاد.

او در سال ۱۳۴۷ در محضر استاد «خلیل الرحمن» که به منظور آموزش قرائت قرآن از مدینه به ایران آمده بود، تلمذ کرد و در ادامه نیز با حضور در جلسات «استاد مولائی» به میدان فنی قرائت وارد شد. استاد اربابی «با عشق و علاقه ذاتی که نسبت به یادگیری قرآن داشت و با پیگیری مجدانه و حضور در محضر اساتید بزرگی «چون شیخ القراء» «مصطفی اسماعیل»، استاد «محمود علی البناء»، استاد «احمد رزیقی» و دیگر اساتید بزرگ مصری و همچنین ضبط و جمع آوری تلاوت های این اساتید، امکان یادگیری فنون قرائت قرآن کریم را برای جوانان کشورمان فراهم آورد و در طول ۳۷ سال تلاش در مسیر تعلیم قرآن کریم، ده ها مربی، استاد و قاری قرآن تربیت کرد. این استاد بزرگوار با فروتنی و صداقتی که داشت همواره مورد علاقه و احترام شاگردان و سایر اساتید علوم قرآنی بود به طوری که جامعه قرآنی متفق القول دلیل ماندگاری استاد اربابی را دوری از غرور و تربیت شاگردان بدون هیچ چشم داشتی می دانستند. جمعیت بسیاری از مشتاقان کلام وحی در زمانی که استاد مدرس آن کلاس بود در سر کلاس درس وی حاضر می شدند و باشور و اشتیاق خاصی به درس استاد گوش فرا می دادند.

استاد اربابی همواره معتقد بود: «بهترین دوست و رفیق همه مسلمانان در هر شغل و صنفی که هستند قرآن است و کسی که با قرآن مأنوس است، قرآن به او زندگی پر برکت، عزت، سلامتی و نعمت می دهد، البته انسی که خالصانه باشد نه از قبل آن بهره شخصی ببریم.»

آخرین مصاحبه مرحوم استاد علی اربابی با خبرگزاری ایکننا ۲۹ دی ماه سال ۸۵ منتشر شد و متأسفانه وی در تاریخ ۱۷ اسفند ماه ۸۵ پس از تحمل مدت هارنج و بیماری دارفانی را وداع گفت. برای روح بزرگش پرواز در جوار روح قدسی رسول الله اعظم (ص) را آرزو

می کنیم.